ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਆਦਿ

ਬਨਾਮ

ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5692-5695)

09,ਮਈ 2023

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ ਜੇ]

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1997-ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1894 (ਪੁਰਾਣਾ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ)-ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2013 (ਨਵਾਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ) - ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੰਚਾਲਨ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ) ਐਕਟ, 2019 ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹਨ -ਜੀ ਮੋਹਨ ਰਾਓ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ, ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 14, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ - 2021 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 5692-5693 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਐਕਟ 1997 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ 2021 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 5697 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ-ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ

ਐਕਟ, 2013-ਆਯੋਜਿਤਃ 2021 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ, 5692-5693 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਸਿਰਫ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ - ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। – ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2021 ਦੇ ਸੀ ਏ ਨੰਬਰ 5697 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਐੱਲ ਏ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਮ ਅਸਥਾਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5692-5693

1. ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪੈਰਾ 18][951- ਐੱਫ-ਜੀ]

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((2019) 10 ਐਸਸੀਸੀ 229) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ. ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 22][953-ਏ-ਸੀ]

2. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਗੀ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬਜੈਕਟ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਪਰ 2012 ਅਤੇ 2013 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਇਸ ਲਈ, 2021 ਦੇ 5692-5693 ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23][953- ਐੱਫ ਐੱਚ; 954-ਏ-ਸੀ]

2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5697

3. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। [ਪੈਰਾ 40][961- ਈ-ਐੱਫ]

4. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਮ ਅਸਥਾਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 25.07.2019 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, 2019 ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਨਵੇਂ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 42][962- ਡੀ.ਐੱਫ]

5. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3,7 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਰਾਖਵੇਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 44][963-ਬੀ]

6. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ; ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 45][963-ਸੀ-ਡੀ]

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਸੀ. ਮੰਡਾਵਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ. ਸੀ. 493: [1955] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 599; ਪੀ. ਵਜਰਾਵੇਲੂ ਮੁਦਾਲੀਅਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐਸ. ਸੀ. 1017: [1965] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 614-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਜੀ ਮੋਹਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2021 ਐਸ.ਸੀ 3126;-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤੀ ਅਮ੍ਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 519: [1994] 5 ਵਾਧੂ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 666; ਕੇ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ 2007 ਡਬਲਯੂ. ਐਲ. ਆਰ. 372; ਐਸ. ਐਨ. ਸੁਮਤੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 2015 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਮਦਰਾਸ 14055; ਸ੍ਰੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਿਖਤੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2012 ਦਾ 1063,17.10.2022 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 229; ਯੂ. ਪੀ. ਜਲ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲਰਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ। (1996) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 124: [1996] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 683; ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1996) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 426: [1995] 5 ਵਾਧੂ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 264; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 427: [1995] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 354; ਮੀਰਾ ਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ. ਸੀ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 177: [2008] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1012; ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2012) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 133: [2012] 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਸਿੰਧੀ ਸਹਿਕਾਰਤਾ। ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜੈਪੁਰ (2013) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 427: [2013] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 978; ਐਮ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ (2015) 17 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1: [2015] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 454; ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਥਲ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1973 ਐਸ. ਸੀ. 689: [1973] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 39; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਤਰਸੀਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 304: [2019] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 49; ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਕੈਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਅਵਾਸ ਏਵਂ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 39; ਜੋਸਫ਼ ਸ਼ਾਈਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2019) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 39: [2018] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 765; ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਐਮ. ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ(1980) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 554: [1980] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 290; ਰਾਜ

ਕਰਨਾਟਕ ਬਨਾਮ ਰੰਗਨਾਥਾ ਰੈੱਡੀ (1977) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 471: [1978] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 641; ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਾਮਰੂਪ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਨਾਥ ਸਰਮਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1968 ਐਸ. ਸੀ. 394: [1968] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 561; ਜਾਵੇਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369: [2003] 1 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 947; ਯੂ. ਪੀ. ਅਵਾਸ ਇਵਾਮ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਨਾਮ ਜੈਨੁਲ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1998) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 467: [1998] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 254-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1994] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 666 ਪੈਰਾ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 683 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1995] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 264 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1995] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 354 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2008] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1012 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2012] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2013] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 978 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2015] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 454 ਪੈਰਾ 22 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1965] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 614 ਨੇ ਪੈਰਾ 30 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

[1973] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 39 ਪੈਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2019] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 49 ਪੈਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1955] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 599 ਨੇ ਪੈਰਾ 30 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ

[2018] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 765 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1980] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 290 ਪੈਰਾ 32 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1978] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 641 ਪੈਰਾ 32 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1968] ਐਸਸੀਆਰ 561 ਪੈਰਾ 36 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2003] 1 ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਸਸੀਆਰ 947 ਪੈਰਾ 37 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1998] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 254 ਪੈਰਾ 38 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5692-5695.

ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2013 ਦੇ 26234,26028,2015 ਦੇ 10282 ਅਤੇ 10283.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5697

ਅਮਿਤ ਆਨੰਦ ਤਿਵਾੜੀ, ਏ. ਏ. ਜੀ., ਕੇ. ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ., ਸੁਹਰਿਤ ਪਾਰਥਸਾਰਥੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਸ਼ਮੀ ਨੰਦਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਮਿਆ ਰਾਜ, ਐੱਨ. ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ, ਪ੍ਰਣਵ ਸਚਦੇਵਾ, ਜਤਿਨ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਹਾ ਰਾਠੀ, ਸਬਰੀਸ਼ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਉਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਨਮਨ ਦਿਵੇਦੀ, ਪੀ. ਸ਼ੰਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਜੇਨਾ, ਸੀ. ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕੁਮਾਰ, ਦਾਨਿਸ਼ ਸੈਫੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਯਾਨੀ ਗੁਪਤਾ, ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐੱਸ. ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਐਡ. ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

1. ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੜ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

2. ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਰਥਾਤ 'ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਭਟਕ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹਰਿਜਨ ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉੱਘੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਵਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਨੇ 'ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਫਾਰ ਹਰਿਜਨ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸਕੀਮਜ਼ ਐਕਟ, 1978'; 'ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਫਾਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਰਪੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1997'; ਅਤੇ 'ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਐਕਟ, 2001' ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 21.07.1978,25.05.1999 ਅਤੇ 16.09.2002 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਪੁਰਾਣਾ ਲਾ ਐਕਟ'] ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਐਕਟ, 2013 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਨਵਾਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ'], ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ।

3. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੌਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ। ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਲੈ ਕੇ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬਿੱਲ ਨੰ. 5 ਦੇ 2014 'ਤੇ 22.02.2014, ਨਵ LA ਐਕਟ ਸੋਧ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 105-ਏ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਪੰਜਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿੱਲ ਨੰ. 2014 ਦਾ 5 ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਨੰ. 2014 ਵਿੱਚ 30 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 01.01.2015 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ, ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 (2015 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ. 1) 01.01.2014 ਤੋਂ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

4. 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ..21323 ਵੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, 'ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ') ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਸਾਲ 2013 ਦੇ 26028 ਅਤੇ 26234 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਫਾਰ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਰਪੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1997 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਰਪੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ') ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. 2013 ਦੇ ਡਬਲਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 26028 ਵਿੱਚ, ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੇਨਤੀ, ਅਰਥਾਤ. ਪੀ. ਕੇ. ਮੁਰਲੀਧਰਨ ਅਤੇ ਵੀ. ਥਿਰੂਨਾਰਾਇਣਨ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ। 93/4 ਬੀ (3) ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 93/58 ਅਤੇ 93/59, ਪਿੱਲਈਪੱਕਮ ਪਿੰਡ, ਸ਼੍ਰੀਪੇਰੰਬੁਦੁਰ ਤਾਲੁਕ ਨੰ. 103, ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ। 2013 ਦੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 26234 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਐਸ ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 92/60, ਪੱਟਾ ਨੰ. 1317, ਪਲਾਟ ਨੰ. 236, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਸੁੰਦਰੀ ਨਗਰ, ਪਿਲਾਈਪੱਕਮ ਪਿੰਡ, ਸ਼੍ਰੀਪੇਰੰਬੁਦੁਰ ਤਾਲੁਕ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2013 ਦੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 26028 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਥਿਰੂਨਾਰਾਇਣਨ ਨੇ 2015 ਦੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 10282 ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ 2015 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2013 ਦੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 26234 ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਐਸ ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ 2015 ਦਾ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 10283 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.]

ਰਾਹਤ. ਇਹ ਚਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

6. ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦਾ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨਃ -

'1) ਕੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

2) ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 105-ਏ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ?

3) ਕੀ ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਨਵਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਪਸੰਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 105-ਏ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 2015 ਦਾ 1 ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?

4) ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 105-ਏ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।

7. ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਫਾਰ ਹਰਿਜਨ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸਕੀਮਜ਼ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤੀ ਅਮ੍ਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(1995) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 519] ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ [2007 ਡਬਲਯੂ. ਐਲ. ਆਰ. 372] ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001 (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, 'ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ') ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ ਐਨ ਸੁਮਤੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [2015 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਮਦਰਾਸ 14055] ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਹੀਣ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

8. ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਿੱਲ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਤੀਜੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਨੂੰ 27.09.2013 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾਪਸੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 105-ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 105-ਏ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਰਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ।

10. ਪਿਛਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 105-ਏ (2) ਅਤੇ (3) ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 27.09.2013 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 105-ਏ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 2015 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰ. 2020 ਦਾ 2063-2066, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5692-5695, ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 26234 ਅਤੇ 26028 2013 ਅਤੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 10282 ਅਤੇ 10283 2015 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। 2013 ਦੇ ਡਬਲਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 26028 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ.26234 ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਐਸ ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਐਸਐਲਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਐੱਸਐੱਲਪੀ 2015 ਦੇ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 10282 ਅਤੇ 10283 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 105-ਏ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐੱਸਐੱਲਪੀਜ਼ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਨੇ 'ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੰਚਾਲਨ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 2019' (ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, 'ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ 2019') ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਤਹਿਤ 02.12.2019 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ 26.09.2013 ਤੋਂ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2019 ਦੇ ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੀ ਮੋਹਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਏਆਈਆਰ 2021 ਐਸਸੀ 3126) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 29.06.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

13. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੇ ਐੱਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ ਚਿਨੱਪਨ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2018 ਦੀ ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 5893 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਐੱਲ ਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 105-ਏ ਗੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ, 07.07.2021 ਨੂੰ, ਕੇ ਐੱਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ ਚਿਨੱਪਨ ਨੇ ਆਈ ਏ ਨੰਬਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 2020 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2063-2066 ਵਿੱਚ 2021 ਦਾ 77573, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2021 ਦਾ 5692-5695, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 2020 ਦਾ 2063-2066 ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈਵੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪੈਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 09.09.2021 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ 11.07.2021 ਨੂੰ ਕੇ ਐਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਨੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਡਾਇਰੀ ਨੰ. ਡਬਲਿਊ ਪੀ ਨੰਬਰ 2132 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 2021 ਦਾ 15466

ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ 09.09.2021 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5697. ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇ. ਐੱਮ. ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5697 ਅਤੇ ਟੀ. ਚਿਨੱਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਜੀ ਮੋਹਨ ਰਾਓ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2015 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 105-ਏ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰ. 2020 ਦੀ 4106, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਦਾ 09.09.2021 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਦਾ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 2,3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਹੁਣ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦੇ 5694 ਅਤੇ 5695 ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀ. ਮੋਹਨ ਰਾਓ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 74 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਧੀਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 03.07.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

15. ਸਾਲ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5692-5693 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਰਿਤ ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ; ਕੇ ਐਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ ਚਿਨੱਪਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ; ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

16. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5692-5693: ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।(1). ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।

17. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 92/60, ਪੱਟਾ ਨੰ. 1317, ਪਲਾਟ ਨੰ. 236, ਪਿੱਲਈਪੱਕਮ ਪਿੰਡ, ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 14.12.2012 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, 23.10.2007 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਸਿਪਕੋਟ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ. ਥਿਰੂਨਾਰਾਇਣਨ ਨੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 93/4 ਬੀ (3) ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 93/58 ਅਤੇ 93/59, ਪਿੱਲਈਪੱਕਮ ਪਿੰਡ, ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 21.02.2013 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੰਗਲਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਮਾਰਚ, 2013 ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

19. ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ

3 (1) ਨੋਟਿਸ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਲਾਅ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਅ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਲਾਅ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।

20. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 6 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2012 ਦਾ 1063,17.10.2022 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਐਲਏ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਾਰ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (2) ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 01.01.2014, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੇ ਨਵਾਂ ਐਲਏ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ.

21. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.]

22. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(2019) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 229] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਜਲ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲਰਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ [(1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 124]; ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [(1996) 7 ਐਸਸੀਸੀ 426]; ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰ ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ ਹੋਰ [(1995) 2 ਐਸਸੀਸੀ 427]; ਮੀਰਾ ਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ [(2008) 9 ਐਸਸੀਸੀ 177]; ਵੀ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ [(2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 133]; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਸਿੰਘੀ ਸਹਿਕਾਰਤਾ। ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜੈਪੁਰ [(2013) 5 ਐਸਸੀਸੀ 427]; ਅਤੇ ਐਮ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ [(2015) 17 ਐਸਸੀਸੀ 1]। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯੂ. ਪੀ. ਜਲ ਨਿਗਮ, ਲਖਨਊ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮੀਰਾ ਸਾਹਨੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਤੇ ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

23. ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ. ਐੱਸ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਵੀ. ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ।

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦੇ 5692-5693, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ.

24. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦੇ 5697 ਅਤੇ ਹੋਰਃ ਕੇ ਐਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ ਚਿਨੱਪਨ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 03.07.2019 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 07.12.2011 ਨੂੰ ਜੀਓ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰ.200, ਰਾਜਮਾਰਗ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਰਾਸਿੰਗ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਫਲਾਈਓਵਰ/ਰੋਡ ਓਵਰ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਲੇਮ ਵਿੱਚ 184 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2), ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 02.07.2016 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 01.02.2017 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ 2017 ਦਾ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਨ.3276 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

25. ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਦੇ ਹਾਈਵੇ ਐਕਟ ਭਾਗ III. ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 26.09.2013 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (2) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨੋਟਿਸ, ਆਦੇਸ਼, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜੋ 26.09.2013 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 26.09.2013 ਨੂੰ ਅਤੇ 26.09.2013 ਤੋਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ; ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ ਏ ਐਕਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2019 ਦੇ ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਵੇਂ ਐੱਲ ਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ।

26. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦੇ 5692-5693 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਰਿਤ ਪਾਰਥਾਸਾਰਥੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਐਮ ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ ਚਿਨੱਪਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

27. ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਧਿਐਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 (1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ

ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

28. ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (7) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ, ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (7) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਇਸ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੂਰ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਬਦਲ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ।

29. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹਨ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਸਥਾਪਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

30. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੀ. ਵਜਰਾਵੇਲੂ ਮੁਦਾਲੀਅਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐਸ. ਸੀ. 1017], ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਿੱਠਲ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1973 ਐਸ. ਸੀ. 689], ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਤਰਸੀਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(2019) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 304], ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਕੈਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਅਵਾਸ ਇਵਾਮ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(2003) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 39] ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਸੀ. ਮੰਡਾਵਰ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ. ਸੀ. 493] ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

31. ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੋਸਫ਼ ਸ਼ਾਈਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [(2019) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 39] ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਨਾਜ਼ੁਕ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

32. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਕੇ. ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨਵਾਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਸਥਾਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (7) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਐਮ. ਪੀਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [(1980) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 554] ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰੰਗਨਾਥ ਰੈੱਡੀ [(1977) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 471] ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਰਟੀਕਲ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ' ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

33. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 254 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।(2). ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਵੇਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ 02.07.2016 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 01.02.2017, ਭਾਵ ਸਿਰਫ 7 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਨੁਸੰਗਿਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਛੋਟੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

34. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ' ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾ

ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡਾ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਚਾਕ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਨੀਰ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ।

35. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੀ.ਸੀ.ਮੰਡਵਾਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ' ਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਹੀ ਤਰਕ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੰਤੀ ਅਮ੍ਮਲ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕੁਇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਫਾਰ ਹਰਿਜਨ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸਕੀਮਜ਼ ਐਕਟ, 1978 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

36. ਪੀ ਵਜਰਾਵੇਲੂ ਮੁਦਾਲੀਅਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸਕੀਮਾਂ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸਕੀਮ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਾਮਰੂਪ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਨਾਥ ਸਰਮਾ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1968 ਐਸ. ਸੀ. 394] ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

37. ਰੰਗਨਾਥ ਰੈੱਡੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 7 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਰਮਿਆਨ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਾਵੇਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((2003) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ 3-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ, ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ' ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹਨ।

38. ਯੂ ਪੀ ਅਵਾਸ ਇਵਾਮ ਵਿਕਾਸ ਪਰਿਸ਼ਦ ਬਨਾਮ ਜੈਨੁਲ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [(1998) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 467] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਲ 1965 ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1984 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1965 ਦਾ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ 1984 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਕਟ 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 55, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਟੇਟ ਐਕਟ 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਜੇ 1984 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਟੇਟ ਐਕਟ 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਸਟੇਟ ਐਕਟ 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ।

39. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਕੈਰੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰਾਜ ਐਕਟ 1965 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਟੇਟ ਐਕਟ 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਰਕਮ ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

40. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਖੌਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

41 ਹੋਰ ਤਾਂ ਵੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਜੀ. ਮੋਹਨ ਰਾਓ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਵਾਇਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 254 (2) ਦੇ ਪੂਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲ. ਏ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (7) ਦਾ ਦੂਜਾ ਉਪਬੰਧ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਵਧਾਏਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੀ. ਐੱਮ. ਪੀਟਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1932 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਸੁਧਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਪੈਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

42. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਮ ਅਸਥਾਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੀ ਮੋਹਨ ਰਾਓ (ਉਪਰੋਕਤ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 25.07.2019 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, 2019 ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਨਵੇਂ ਐਲਏ ਐਕਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।

43. ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇ. ਐੱਮ. ਵਿੱਤਲ ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਟੀ. ਚਿਨੱਪਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।

44. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਵੈਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 2019 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3,7 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਐੱਲਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਰਾਖਵੇਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

45. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜਮਾਰਗ ਐਕਟ, 2001, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ; ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(ਸਹਾਇਕ: ਅਰਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਐਲ ਸੀ ਆਰ ਏ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler